

Sygn. akt III Cz 603/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela P. S.

przeciwko dłużnikowi M. Ś.

o świadczenie pieniężne prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Katowicach – Zachód w K. R. H. pod sygn. Km 789/13

w związku ze skargą dłużnika na czynność komornika sądowego w postaci:

- zajęcia z dnia 7 września 2012 r. wierzytelności z tytułu polisy ubezpieczeniowej zawartej z (...) Towarzystwem (...) Spółką Akcyjną w W.,

- zajęcia z dnia 19 września 2012 r. wierzytelności z rachunku bankowego w (...) Spółki Akcyjnej w W.,

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt I Co 4248/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Arkadia Wyraz - Wieczorek SSO Magdalena Balion - Hajduk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 9 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach odrzucił zażalenie dłużnika M. Ś. z dnia 2 października 2014r. oraz odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 5 września 2014r. w przedmiocie oddalenia skarg dłużnika. Powołując się na art. 767⁴§1 k.p.c., art. 397§2 k.p.c. oraz art. 370 k.p.c. wskazał, że na postanowienie rozstrzygające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu wierzytelności na rachunku bankowym dłużnika nie przysługuje zażalenie, zatem nie podlega ono uzasadnieniu. Zwrócił jednocześnie uwagę, że postanowienie z dnia 5 września 2014r. nie podlegało zaskarżeniu, zatem wniosek dłużnika o sporządzenie jego uzasadnienia uznać należało za niedopuszczalny.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył dłużnik, nie przedstawiając w zażaleniu merytorycznych zarzutów. Wniósł przy tym o wyjaśnienia w sprawie pism kierowanych do Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił podstawę faktyczną i prawną, którą Sąd Odwoławczy przyjmuje za własną, uznając, że nie ma potrzeby ich ponownego, szczegółowego przytaczania.

Zgodnie z art. 76⁷⁴ § 1 k.p.c., zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach przewidzianych w ustawie. Natomiast, według regulacji zawartej w art. 357 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394 § 1 k.p.c., Sąd doręcza postanowienie z uzasadnieniem, gdy stronie przysługuje zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie. Z kolei Sąd Najwyższy w uchwale podjętej dnia 28 listopada 1969r. w sprawie o sygn. III CZP 83/69 wskazał, iż zażalenie przysługuje na postanowienie sądu rejonowego oddalające skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne.

Mając na uwadze powyższe, winno się zauważyć, iż rozumienie pojęcia „orzeczenie kończące postępowanie w sprawie” wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania – iż w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest zarówno postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego, jak i orzeczenie kończące postępowanie jako całość (zob. A. Zieliński, Zażalenie w postępowaniu cywilnym. Komentarz praktyczny z orzecnictwem, Warszawa 2015r., s. 198.).

Ponadto możliwość wniesienia zażalenia na postanowienie sądu w przedmiocie skargi na czynności komornika determinują dwa czynniki: po pierwsze – konieczne jest wydanie postanowienia oddalającego takową skargę, a po drugie – orzeczenie to winno kończyć postępowanie egzekucyjne. W konsekwencji, elementów tych nie sposób traktować rozłącznie.

Należy mieć również na względzie, iż zgodnie z regulacją zawartą w art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., Sąd pierwszej instancji zobligowany jest do odrzucenia zażalenia wniesionego po upływie przepisanego terminu, nieopłaconego lub z innych przyczyn niedopuszczalnego, jak również zażalenia, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Bez wątplenia, postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 5 września 2014r. oddalające skargi dłużnika w przedmiocie zajęcia z dnia 7 września 2012r. wierzytelności z tytułu polisy ubezpieczeniowej oraz zajęcia z dnia 19 września 2012r. wierzytelności z rachunku bankowego dłużnika przez Komornika Sądowego R. H., nie jest zarówno orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, jak również definitywnie zamykającym samodzielną część postępowania egzekucyjnego – a co za tym idzie – nie podlega zaskarżeniu. Ponadto, zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2007r. w sprawie o sygn. III CZP 135/06, postanowienie wydane na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika podlega zaskarżeniu, jeżeli kończy bądź zmierza do zakończenia postępowania egzekucyjnego. Nie ulega wątpliwości, iż wydane w przedmiotowej sprawie postanowienie z 5 września 2014r. o oddaleniu skarg, takowego charakteru nie miało, gdyż odnosiło się do czynności Komornika podjętych w związku z wszczęciem egzekucji.

Sąd Rejonowy prawidłowo zatem uznał, iż należy odrzucić zażalenie dłużnika oraz odmówić sporządzenia uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Arkadia Wyraz –Wieczorek SSO Magdalena Balion -Hajduk